

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 41/2024
24.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Тајјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Воларевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 114/22 од 22.12.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 22/23 од 21.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног окривљеног АА - адвоката Драгана Воларевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 114/22 од 22.12.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 22/23 од 21.08.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци К 114/22 од 22.12.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од једног месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање паушала суду а оштећена је упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 22/23 од 21.08.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 114/22 од 22.12.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драган Воларевић, због повреде

кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да се подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да у конкретној ситуацији не постоји опасност у смислу кривичног дела изазивање опште опасности односно да би постојала опасност, мора бити објективна и стварна, а што изостаје из разлога што објективно обележје које се односи на опште опасну радњу држања пса у конкретној ситуацији не постоји. На овај начин бранилац окривљеног суштински истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде садржи сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ за које је окривљени АА правноснажно оглашен кривим. Наиме, у изреци пресуде је наведено да је окривљени „...испред кућног броја .., способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан забрањености свог дела, свестан да општеопасном радњом може изазвати опасност за тело људи, олако држао да код другог неће наступити лака телесна повреда, у свом дворишту, са отвореном дворишном капијом, без надзора, држао пса браон – црне боје, расе „немачки овчар“, које је кроз отворену дворишну капију изашао на улицу у моменту када је истом пролазила оштећена..., којом приликом је пас ујео за унутрашњу страну десне потколенице, наневши јој лаку телесну повреду у виду огуљотине са унутрашње стране на проксималном делу десне потколенице.“

По налажењу овога суда у чињеничном опису дела датом у изреци првноразредне пресуде означене су све чињенице и околности које се тичу радње извршења која се огледа у предузимању опште опасне радње и у употреби опште опасног средства што се огледа у остављању свог пса расе немачки овчар без надзора у дворишту своје куће, на ком дворишту је капија била отворена, услед чега је изазвана опасност за живот или тело људи, тако што је пас окривљеног изашао из дворишта на улицу у моменту када је истом пролазила малолетна оштећена и ујео је за унутрашњу страну десне

потколенице, тако и оне које се тичу субјективних обележја кривичног дела која се односе на кривицу окривљеног.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен и нема законом прописан садржај.

У образложењу захтева бранилац окривљеног наводи да није доказано који је био пас, нити чији је пас, јер из начина на који је малолетна оштећена описала пса који ју је напао не може се са сигурношћу рећи да је пас породице АА. Даље напомиње да искази окривљеног и његових родитеља јасно воде до закључка да пас ни на који начин није могао напасти малолетну оштећену из разлога што се исти налази чак у другом дворишту њихове куће и никада не излази напоље из свога бокса. Поред наведеног, нејасно је на основу чега је суд тачно утврдио да је власник и држалац пса управо окривљени, а да то нису можда његови родитељи. Такође наводи да суд у овој предметној ствари није у довољној мери утврдио чињенично стање.

Изнети наводи браниоца окривљеног по налажењу овога суда представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и оцену доказа дату од стране суда давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним пресудама.

Поред наведеног, у захтеву се наводи и да је изрека пресуде неразумљива, на који начин се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, да су наведени разлози противречни, а у погледу одлучних чињеница постоји знатна противречност између разлога одлуке о садржини исправа и самих тих исправа, на који начин се истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП,

Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведених одредаба закона, а имајући при томе у виду да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на

основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић